

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 17ης Σεπτεμβρίου 1998 *

Στην υπόθεση C-400/96,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση του tribunal correctionnel de Charleroi (Βέλγιο) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου κατά

Jean Harpegnies,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Ragnemalm, πρόεδρο τμήματος, G. F. Mancini, J. L. Murray (εισηγητή), G. Hirsch και Κ. Μ. Ιωάννου, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: S. Alber
γραμματέας: R. Grass

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

- η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, εκπροσωπούμενη από τη Lindsey Nicoll, του Treasury Solicitor's Department, επικουρούμενη από την Helen Davies, barrister,
- η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Hendrik van Lier, νομικό σύμβουλο,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Φεβρουαρίου 1998,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 1996, που περιήλθε στο Δικαστήριο στις 17 Δεκεμβρίου 1996, το tribunal correctionnel de Charleroi υπέβαλε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, ένα προδικαστικό ερώτημα ως προς την ερμηνεία του άρθρου 30 της Συνθήκης αυτής.

- 2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο ποινικής δίκης κατά ενός αγρότη, του Harpegnies, ο οποίος κατηγορείται ότι διέθεσε στο εμπόριο φυτοπροστατευτικά προϊόντα τα οποία δεν είχαν προηγουμένως εγκριθεί και ότι παρασκεύασε, εισήγαγε ή συσκεύασε φυτοπροστατευτικά προϊόντα χωρίς να έχει προηγουμένως λάβει σχετική άδεια από τον Υπουργό Γεωργίας. Ο Harpegnies κατηγορείται

επίσης διότι κατέστρεψε δολίως ή χρησιμοποίησε καταχρηστικώς προς το συμφέρον του 210 λίτρα ζιζανιοκτόνου με την ονομασία «Printagal», 700 γραμμάρια ζιζανιοκτόνου με την ονομασία «Allie» και 4 άδεια δοχεία των 5 λίτρων τα οποία περιείχαν ζιζανιοκτόνο με την ονομασία «Maudit Dispersion».

- 3 Η οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (ΕΕ L 230, σ. 1, στο εξής: οδηγία), η οποία τροποποιήθηκε κατ' επανάληψη, αποσκοπεί, μεταξύ άλλων, στη θέσπιση ενιαίων κανόνων που ρυθμίζουν τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες εγκρίσεως των φυτοπροστατευτικών προϊόντων και στην προστασία του ανθρώπου, των ζώων και του περιβάλλοντος από τους κινδύνους που συνεπάγεται η κακώς ελεγχόμενη χρήση των προϊόντων αυτών. Η οδηγία αποσκοπεί επιπλέον στην κατάργηση των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των φυτοπροστατευτικών προϊόντων.
- 4 Το άρθρο 2, σημείο 1, της οδηγίας ορίζει τα εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

1. “Φυτοπροστατευτικά προϊόντα”

Οι δραστικές ουσίες και τα σκευάσματα τα οποία περιέχουν μία ή περισσότερες δραστικές ουσίες, προσφέρονται με τη μορφή με την οποία παραδίδονται στον χρήστη και προορίζονται:

1.1. να προστατεύουν τα φυτά ή τα φυτικά προϊόντα από κάθε είδους επιβλαβείς οργανισμούς ή να προλαμβάνουν τη δράση τους, εφόσον οι ουσίες ή τα σκευάσματα αυτά δεν ορίζονται διαφορετικά παρακάτω,

1.2. να επηρεάζουν τις βιολογικές διεργασίες των φυτών, εκτός αν πρόκειται για θρεπτικές ουσίες (π.χ. ρυθμιστές αύξησης),

1.3. να διατηρούν τα φυτικά προϊόντα, εκτός εάν πρόκειται για ουσίες ή προϊόντα που υπόκεινται σε ειδικές διατάξεις του Συμβουλίου ή της Επιτροπής σχετικά με τα συντηρητικά,

1.4. να καταστρέφουν τα ανεπιθύμητα φυτά, ή

1.5. να καταστρέφουν μέρη των φυτών, να επιβραδύνουν ή να παρεμποδίζουν την ανεπιθύμητη ανάπτυξη των φυτών.»

5 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας, «Τα κράτη μέλη ορίζουν ότι τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα μπορούν να διατίθενται στην αγορά και να χρησιμοποιούνται στην επικράτειά τους μόνον εάν έχουν εγκριθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας (...).»

6 Το άρθρο 4 της οδηγίας προβλέπει τις προϋποθέσεις τις οποίες πρέπει να πληροί ένα φυτοπροστατευτικό προϊόν για να τύχει εγκρίσεως. Μεταξύ άλλων, οι δραστικές του ουσίες πρέπει να έχουν εγγραφεί στον κατάλογο ο οποίος περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι της οδηγίας. Καμία ουσία δεν έχει ακόμα εγγραφεί στο εν λόγω παράρτημα.

7 Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας προβλέπει τα μεταβατικά μέτρα και τις παρεκκλίσεις σε σχέση με την εφαρμογή του άρθρου 4.

- 8 Τόσο η διαδικασία που θεσπίζεται με το άρθρο 4 όσο και η διαδικασία που θεσπίζεται με το άρθρο 8 της οδηγίας αφορούν αποκλειστικά την περίπτωση της πρώτης αιτήσεως χορηγήσεως εγκρίσεως για φυτοπροστατευτικό προϊόν το οποίο δεν έχει ακόμα εγκριθεί εντός του κράτους μέλους στο οποίο ζητείται η έγκριση.
- 9 Το άρθρο 4 του βελγικού βασιλικού διατάγματος περί της κατοχής, της διαθέσεως στο εμπόριο και της χρήσεως των παρασιτοκτόνων και των φυτοπροστατευτικών προϊόντων της 5ης Ιουνίου 1975 απαγορεύει τη διάθεση στο εμπόριο, την κτήση, την προσφορά, την παρουσίαση ή τη διάθεση προς πώληση, την κατοχή, την παρασκευή, τη μεταφορά, την πώληση, τη μεταβίβαση εξ επαχθούς ή χαριστικής αιτίας, την εισαγωγή ή τη χρήση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων τα οποία δεν έχουν προηγουμένως εγκριθεί από τον υπουργό, στις αρμοδιότητες του οποίου περιλαμβάνεται η γεωργία. Δυνάμει του άρθρου 8, παράγραφος 1, του βασιλικού διατάγματος της 5ης Ιουνίου 1975 και του άρθρου 8, παράγραφοι 1 έως 5, του νόμου της 11ης Ιουλίου 1969 περί των παρασιτοκτόνων και των πρώτων υλών για τη γεωργία, τη φυτοκομία, τη δασοκομία και την κτηνοτροφία, οι παραβάσεις της εν λόγω απαγορεύσεως τιμωρούνται με την επιβολή προστίμου και/ή με φυλάκιση.
- 10 Υπό τις συνθήκες αυτές το αιτούν δικαστήριο ανέστειλε την ενώπιόν του διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Συνιστά το μέτρο του Βελγίου, καθόσον απαιτεί ακόμη την έγκριση από τις αρχές της χώρας αυτής των φυτοπροστατευτικών προϊόντων που έχουν διατεθεί στο εμπόριο εντός άλλου κράτους μέλους, παράβαση των κανόνων περί της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων εντός της Κοινότητας όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 30 της Συνθήκης ΕΟΚ;»

- 11 Επιβάλλεται να υπομνησθεί, εκ προοιμίου, ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να αποφαινεται, στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 177 της Συνθήκης, περί του αν μια εθνική διάταξη συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο. Το Δικαστήριο ωστόσο μπορεί να συναγάγει από τη διατύπωση των ερωτημάτων που του έχει υποβάλει το εθνικό δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη τα εκτιθέμενα από αυτό δεδομένα, τα στοιχεία που σχετίζονται με την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου, προκειμένου να παράσχει

στο δικαστήριο αυτό τη δυνατότητα επιλύσεως του νομικού προβλήματος του οποίου έχει επιληφθεί (βλ., μεταξύ άλλων, αποφάσεις της 3ης Μαρτίου 1994, C-332/92, C-333/92 και C-335/92, Eurico Italia κ.λπ., Συλλογή 1994, σ. I-711, σκέψη 19, και της 15ης Ιανουαρίου 1998, C-15/96, Schönig-Kouγεβετοπούλου, Συλλογή 1998, σ. I-47, σκέψη 9).

- 12 Διαπιστώνεται, επομένως, ότι, με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 30 της Συνθήκης απαγορεύει την εφαρμογή νομοθεσίας κράτους μέλους η οποία επιβάλλει την προηγούμενη έγκριση φυτοπροστατευτικού προϊόντος πριν αυτό διατεθεί στην αγορά του εν λόγω κράτους, ενώ το προϊόν αυτό έχει ήδη εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους.
- 13 Επισημαίνεται, εκ προοιμίου, ότι τα προϊόντα που αφορά το υποβληθέν ερώτημα δεν έχουν περιγραφεί επακριβώς από το αιτούν δικαστήριο. Από τον φάκελο της κύριας δίκης προκύπτει ότι πρόκειται για προϊόντα διαφορετικής μάρκας.
- 14 Κατά την Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, τα επίδικα στην κύρια δίκη προϊόντα συνιστούν παρασιτοκτόνα, οπότε εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.
- 15 Αντιθέτως, η Επιτροπή φρονεί ότι, στο μέτρο που η απόφαση περί παραπομπής παραπέμπει στο βασιλικό διάταγμα της 5ης Ιουνίου 1975, το οποίο βρισκόταν επίσης στο επίκεντρο της υποθέσεως Brandsma (απόφαση της 27ης Ιουνίου 1996, C-293/94, Συλλογή 1996, σ. I-3159), η οποία αφορούσε, αναμφιβόλως, τις προϋποθέσεις διαθέσεως στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων μη γεωργικής χρήσεως, τα επίμαχα στην κύρια δίκη προϊόντα είναι επίσης φυτοπροστατευτικά προϊόντα τα οποία δεν εμπίπτουν, επομένως, στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.
- 16 Ενώ η αφετηρία της επιχειρηματολογίας τους όσον αφορά τα πραγματικά περιστατικά και οι έννομες συνέπειες που απορρέουν διαφέρουν, τόσο το Ηνωμένο

Βασίλειο όσο και η Επιτροπή καταλήγουν στο συμπέρασμα ότι η κατοχή της προηγούμενης εγγραφείσως συνάδει προς το κοινοτικό δίκαιο.

- 17 Επιβάλλεται, συναφώς, να υπομνησθεί ότι οι διατάξεις του βασιλικού διατάγματος της 5ης Ιουνίου 1975, για την προηγούμενη έγκριση των φυτοπροστατευτικών προϊόντων, εφαρμόζονταν αρχικώς χωρίς διάκριση τόσο στα φυτοπροστατευτικά προϊόντα γεωργικής χρήσεως όσο και στα φυτοπροστατευτικά προϊόντα μη γεωργικής χρήσεως.
- 18 Μετά την επακολουθήσασα μεταφορά της οδηγίας στην εθνική νομοθεσία των κρατών μελών, τα παρασιτοκτόνα, ως φυτοπροστατευτικά προϊόντα γεωργικής χρήσεως, αποτέλεσαν το αντικείμενο εναρμονισμένων νομοθετικών διατάξεων σε κοινοτικό επίπεδο. Τα εν λόγω προϊόντα εμπίπτουν στον ορισμό των φυτοπροστατευτικών προϊόντων του άρθρου 2, σημείο 1, της οδηγίας, όπως αυτός εκτέθηκε στη σκέψη 4 της παρούσας αποφάσεως.
- 19 Ορισμένα άλλα φυτοπροστατευτικά προϊόντα μη γεωργικής χρήσεως δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων ορισμένων προϊόντων που καλούνται βιοκτόνα.
- 20 Επειδή η οδηγία 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση στην αγορά των βιοκτόνων προϊόντων (ΕΕ L 123, σ. 1), δεν είχε ακόμα εκδοθεί κατά τον χρόνο των πραγματικών περιστατικών της υποθέσεως της κύριας δίκης, στην αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους εναπέκειτο να ορίσει τις διατάξεις που διέπουν την εισαγωγή και την έγκριση των προϊόντων αυτών στο έδαφός του.
- 21 Ελλείψει διευκρινίσεως ως προς τον τύπο του επίμαχου στην κύρια δίκη προϊόντος, στο υποβληθέν ερώτημα πρέπει να δοθεί απάντηση ως εάν η διαφορά της κύριας δίκης αφορούσε τόσο τα παρασιτοκτόνα όσο και τα βιοκτόνα προϊόντα.

- 22 Υπό τις συνθήκες αυτές το υποβληθέν ερώτημα πρέπει να διασπαστεί σε δύο διακεκριμένα τμήματα. Πρέπει, κατ' αρχάς, να εξεταστεί αν η οδηγία επιβάλλει να λαμβάνεται προηγούμενη έγκριση, που χορηγείται δυνάμει των άρθρων 4 ή 8, από την αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους στην αγορά του οποίου διατέθηκε το παρασιτοκτόνο το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, ενώ το προϊόν αυτό έχει ήδη εγκριθεί από τις αρμόδιες αρχές άλλου κράτους μέλους. Στη συνέχεια, πρέπει να εξεταστεί αν το άρθρο 30 της Συνθήκης απαγορεύει τη ρύθμιση κράτους μέλους η οποία επιβάλλει την χορήγηση εγκρίσεως για ένα βιοκτόνο προϊόν πριν αυτό διατεθεί στην αγορά του εν λόγω κράτους, έστω και αν το προϊόν αυτό έχει ήδη εγκριθεί εντός άλλου κράτους μέλους.
- 23 Προκειμένου, πρώτον, περί των παρασιτοκτόνων, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι ένας από τους κύριους σκοπούς της οδηγίας η οποία έχει εφαρμογή στα προϊόντα αυτά έγκειται στη θέσπιση ενιαίων κανόνων σχετικά με τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες εγκρίσεως των φυτοπροστατευτικών προϊόντων.
- 24 Για την επίτευξη του σκοπού αυτού, τα κράτη μέλη οφείλουν, δυνάμει του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας, να διασφαλίσουν ότι τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας δεν διατίθενται στην αγορά, στην επικράτειά τους, χωρίς προηγουμένως να έχουν εγκριθεί από την αρμόδια αρχή. Οι κανόνες που διέπουν την έγκριση αυτή διατυπώνονται ειδικότερα στο άρθρο 4 της οδηγίας, το οποίο επιβάλλει στα κράτη μέλη να μεριμνούν ώστε κάθε φυτοπροστατευτικό προϊόν να εγκρίνεται υπό ορισμένες προϋποθέσεις.
- 25 Καίτοι το άρθρο 8 της οδηγίας προβλέπει μεταβατικές διατάξεις και παρεκκλίσεις, η κατά την οδηγία προηγούμενη έγκριση εξακολουθεί να είναι υποχρεωτική ακόμη και όταν πρόκειται για παρασιτοκτόνο το οποίο έχει ήδη αποτελέσει το αντικείμενο εγκρίσεως χορηγηθείσας, σύμφωνα με την οδηγία, από την αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους.
- 26 Επομένως, στο πρώτο τμήμα του ερωτήματος πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η οδηγία επιβάλλει τη χορήγηση προηγούμενης εγκρίσεως, παρεχομένης δυνάμει

των άρθρων 4 ή 8, από την αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους στην αγορά του οποίου διατίθεται παρασιτοκτόνο το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας.

- 27 Όσον αφορά, δεύτερον, τα βιοκτόνα προϊόντα, στα οποία δεν έχει εφαρμογή η οδηγία, επιβάλλεται να υπομνησθεί ότι δεν υφίστανται εναρμονισμένοι κανόνες σε κοινοτικό επίπεδο στον τομέα της παραγωγής τους ή της θέσεώς τους στο εμπόριο.
- 28 Η συμβατότητα προς το κοινοτικό δίκαιο ρυθμίσεως όπως η εφαρμοστέα στην κύρια δίκη πρέπει, επομένως, να εξεταστεί υπό το πρίσμα του άρθρου 30 της Συνθήκης.
- 29 Κατά το άρθρο 30 της Συνθήκης, οι ποσοτικοί περιορισμοί επί των εισαγωγών, καθώς και όλα τα μέτρα ισοδυνάμου αποτελέσματος, απαγορεύονται μεταξύ των κρατών μελών. Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, συνιστά μέτρο αποτελέσματος ισοδυνάμου προς ποσοτικό περιορισμό κάθε ρύθμιση εφόσον είναι ικανή να εμποδίσει, άμεσα ή έμμεσα, πράγματι ή δυνάμει, το μεταξύ των κρατών μελών εμπόριο (βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 11ης Ιουλίου 1974, 8/74, Dassonville, Συλλογή τόμος 1974, σ. 411, σκέψη 5). Εντούτοις, κατά το άρθρο 36 της Συνθήκης ΕΚ, η διάταξη του άρθρου 30 δεν αντιτίθεται στις απαγορεύσεις ή στους περιορισμούς εισαγωγών που δικαιολογούνται, μεταξύ άλλων, από λόγους προστασίας της υγείας των ανθρώπων, υπό την προϋπόθεση ότι οι απαγορεύσεις ή οι περιορισμοί αυτοί δεν αποτελούν ούτε μέσο αυθαιρέτων διακρίσεων ούτε συγκεκριμένο περιορισμό στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών.
- 30 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι συνιστά μέτρο αποτελέσματος ισοδυνάμου προς ποσοτικό περιορισμό, υπό την έννοια του άρθρου 30 της Συνθήκης, η νομοθετική διάταξη κράτους μέλους με την οποία απαγορεύεται η διάθεση στο εμπόριο, η κτήση, η προσφορά, η παρουσίαση ή η διάθεση προς πώληση, η κατοχή, η παρασκευή, η μεταφορά, η πώληση, η μεταβίβαση εξ επαχθούς ή χαριστικής αιτίας, η εισαγωγή ή η χρήση παρασιτοκτόνων μη γεωργικής χρήσεως που δεν έχουν προηγουμένως εγκριθεί (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Brandsma, σκέψη 6).

- 31 Πρέπει, συνεπώς, να ελεγχθεί, υπό το πρίσμα των εξαιρέσεων του άρθρου 36 της Συνθήκης, αν δικαιολογείται μια εθνική ρύθμιση όπως η εφαρμοστέα στην υπόθεση της κύριας δίκης.
- 32 Δεδομένου ότι τα βιοκτόνα προϊόντα χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση των επιβλαβών για την υγεία των ανθρώπων και των ζώων οργανισμών και των οργανισμών που μπορεί να προξενήσουν βλάβες στα προϊόντα που βρίσκονται σε φυσική κατάσταση ή έχουν υποστεί επεξεργασία, περιέχουν κατ' ανάγκη επικίνδυνες ουσίες (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Brandsma, σκέψη 11).
- 33 Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι, ελλείψει κανόνων εναρμονίσεως, τα κράτη μέλη παραμένουν ελεύθερα να αποφασίζουν ποιο είναι το επίπεδο προστασίας της ανθρώπινης υγείας και ζωής το οποίο προτίθενται να διασφαλίσουν και αν θα απαιτούν προηγούμενη έγκριση για τη θέση τέτοιων προϊόντων σε κυκλοφορία (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Brandsma, σκέψη 11).
- 34 Πάντως, η αρχή της αναλογικότητας η οποία αποτελεί τη βάση της τελευταίας φράσεως του άρθρου 36 της Συνθήκης απαιτεί η δυνατότητα των κρατών μελών να απαγορεύουν τις εισαγωγές των προϊόντων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη να περιορίζεται σε ό,τι είναι αναγκαίο για την επίτευξη των νομίμως επιδιωκόμενων σκοπών προστασίας της υγείας (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 14ης Ιουλίου 1983, 174/82, Sandoz, Συλλογή 1983, σ. 2445, σκέψη 18).
- 35 Όπως έκρινε ήδη το Δικαστήριο (βλ. απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1981, 272/80, Frans-Nederlandse Maatschappij voor Biologische Producten, Συλλογή 1981, σ. 3277, σκέψη 14), μολονότι τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να υποβάλουν εκ νέου ένα βιοκτόνο προϊόν, το οποίο έχει ήδη τύχει εγκρίσεως εντός άλλου κράτους μέλους, σε διαδικασία ελέγχου και εγκρίσεως, οι αρχές των κρατών μελών υποχρεούνται εντούτοις να συμβάλλουν στη χαλάρωση των ελέγχων του ενδοκοινοτικού εμπορίου και να λαμβάνουν υπόψη τις τεχνικές ή χημικές αναλύσεις ή τις εργαστηριακές εξετάσεις που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί εντός άλλου κράτους μέλους (βλ. προπαρατεθείσα απόφαση Brandsma, σκέψη 12).

- 36 Επομένως, στο δεύτερο τμήμα του ερωτήματος πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι μια εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει τη διάθεση στην αγορά ενός βιοκτόνου προϊόντος το οποίο δεν έχει προηγουμένως εγκριθεί από την αρμόδια αρχή συνιστά μέτρο αποτελέσματος ισοδυνάμου προς ποσοτικό περιορισμό υπό την έννοια του άρθρου 30 της Συνθήκης, το οποίο δικαιολογείται, δυνάμει του άρθρου 36 της εν λόγω Συνθήκης, εστω και αν το προϊόν αυτό έχει ήδη αποτελέσει το αντικείμενο εγκρίσεως εντός άλλου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι δεν απαιτούνται, χωρίς να παρίσταται ανάγκη, τεχνικές ή χημικές αναλύσεις ή εργαστηριακές εξετάσεις, εφόσον οι ίδιες αυτές αναλύσεις ή εξετάσεις έχουν ήδη πραγματοποιηθεί εντός του άλλου κράτους μέλους και τα αποτελέσματά τους βρίσκονται στη διάθεση των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους εισαγωγής ή μπορούν να τεθούν στη διάθεσή τους κατόπιν αιτήσεώς τους.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 37 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Κυβέρνηση του Ηνωμένου Βασιλείου, καθώς και η Επιτροπή, που κατέθεσαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπιπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με απόφαση της 21ης Οκτωβρίου 1996 το tribunal correctionnel de Charleroi, αποφαινεται:

- 1) Η οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων, επιβάλλει τη

χορήγηση προηγούμενης εγκρίσεως, παρεχομένης δυνάμει των άρθρων 4 ή 8, από την αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους στην αγορά του οποίου διατίθεται παρασιτοκτόνο το οποίο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής αυτής της οδηγίας.

- 2) Μια εθνική ρύθμιση η οποία απαγορεύει τη διάθεση στην αγορά ενός βιοκτόνου προϊόντος το οποίο δεν έχει πρηγουμενως εγκριθει από την αρμόδια αρχή συνιστά μέτρο αποτελέσματος ισοδυνάμου προς ποσοτικό περιορισμό υπό την έννοια του άρθρου 30 της Συνθήκης ΕΚ, το οποίο δικαιολογείται, δυνάμει του άρθρου 36 της εν λόγω Συνθήκης, έστω και αν το προϊόν αυτό έχει ήδη αποτελέσει το αντικείμενο εγκρίσεως εντός άλλου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι δεν απαιτούνται, χωρίς να παρίσταται ανάγκη, τεχνικές ή χημικές αναλύσεις ή εργαστηριακές εξετάσεις, εφόσον οι ίδιες αυτές αναλύσεις ή εξετάσεις έχουν ήδη πραγματοποιηθεί εντός του άλλου κράτους μέλους και τα αποτελέσματά τους βρίσκονται στη διάθεση των αρμοδίων αρχών του κράτους μέλους εισαγωγής ή μπορούν να τεθούν στη διάθεσή τους κατόπιν αιτήσεώς τους.

Ragnemalm

Mancini

Murray

Hirsch

Ιωάννου

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 17 Σεπτεμβρίου 1998.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

R. Grass

H. Ragnemalm